

zondag 3 mei 2026, 10:00 uur

Ps. 122: 1, 2

Ps. 122: 3

Ps. 119: 88

Lukas 24: 13 - 35

Ps. 87

LvdK 72

LvdK 75: 1, 2, 3

LvdK 411: 1, 6

Ps. 122: 1, 2

Ik ben verblijd, wanneer men mij

Godvruchtig opwekt: "Zie, wij staan

Gereed, om naar Gods huis te gaan;

Kom, ga met ons en doe als wij."

Jeruzalem, dat ik bemin,

Wij treden uwe poorten in;

Daar staan, o Godsstad, onze voeten.

Jeruzalem is wèl gebouwd,

Wel saâmgevoegd: wie haar beschouwt,

Zal haar voor 's Bouwheers kunstwerk groeten.

De stammen, naar Gods naam genoemd,
Gaan derwaarts op; waar elk zich buigt
Naar d' ark, die van Gods gunst getuigt;
Waar elk Zijn naam belijdt en roemt;
Want d' achtb're zetel van 't gericht
Is daar voor Davids huis gesticht;
De rechterstoelen staan daar binnen.
Bidt, met een algemene stem,
Om vrede voor Jeruzalem.
Het ga hun wèl, die u beminnen.

Ps. 122: 3

Dat vreed', en aangename rust,
En milde zegen u verblijv';
Dat welvaart in uw vesting zij,
In uw paleizen vreugd' en lust.
Om vriend en broed'ren spreek ik nu:
"De vrede zij en blijv' in u;
Nooit moet haar nijd of twist verkloeken;
Om 's HEEREN huis, in u gebouwd,
Waar onze God Zijn woning houdt,
Zal ik het goede voor u zoeken."

Ps. 119: 88

Gun leven aan mijn ziel, dan looft mijn mond
Uw trouwe hulp; stier mij in rechte sporen;
Gelijk een schaap heb ik gedwaald in 't rond,
Dat, onbedacht, zijn herder heeft verloren;
Ai, zoek Uw knecht, schoon hij Uw wetten schond;
Want hij volhardt naar Uw geboôn te horen.

Lukas 24: 13 - 35

De Emmaüsgangers

13 En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaüs was.

14 En zij spraken met elkaar over al deze dingen die gebeurd waren.

15 En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij *hen* kwam en met hen meeliep.

16 Maar hun ogen werden *gesloten* gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.

17 En Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en *waarom* ziet u er zo bedroefd uit?

18 En de één, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn?

19 En Hij zei tegen hen: Welke *dan* ? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk;

20 en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben.

21 En wij hoopten dat Hij het was Die Israël zou verlossen. Maar al met al is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn.

22 Maar ook hebben sommige vrouwen uit ons midden, die vroeg in de morgen bij het graf geweest zijn, ons versteld doen staan.

23 En toen zij Zijn lichaam niet vonden, kwamen ze zeggen dat ze zelfs een verschijning van engelen gezien hadden, die

zeiden dat Hij leeft.

24 En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en troffen het ook zo aan als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.

25 En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!

26 Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?

27 En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem *geschreven* was.

28 En zij kwamen dicht bij het dorp waar ze naartoe gingen en Hij deed alsof Hij verder zou gaan.

29 En zij drongen er bij Hem op aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald. En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven.

30 En het gebeurde, toen Hij met hen *aan tafel* aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen.

31 En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht.

32 En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?

33 En op datzelfde moment stonden zij op en keerden terug naar Jeruzalem, en vonden de elf *discipelen* en hen die bij hen waren, bijeen.

34 Die zeiden: De Heere is werkelijk opgewekt en is aan Simon verschenen.

35 En zij vertelden wat er onderweg *gebeurd* was, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

Ps. 87

Op Sions berg sticht God zijn heilige stede.
Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof.
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:
door uwe poort zal ieder binnentreden.

Rahab en Babel zullen u behoren.
Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer
en ieder land erkent Hem als de Heer.
O moederstad, uit u is elk geboren!

God zal hen zelf bevestigen en schragen
en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
hen tellen, als in Isrel ingelijfd,
en doen de naam van Sions kindren dragen.

Zij zullen saam, de groten met de kleinen,
dansend de harpen en cymbalen slaan,
en onder fluitspel in het ronde gaan,
zingend: 'In u zijn al onze fonteinen'.

LvdK 72

Gij volgt ons uit Jeruzalem
en spreekt zodat ons in uw stem
waar Gij de schriften opendoet,
het woord van den beginne groet.

Zo zult Gij ons terzijde gaan;
want Gij zijt waarlijk opgestaan,
in 't breken van ons brood zijt Gij
ons in ons eigen huis nabij.

O Heer, tot U zo bidden wij,
blijf in ons midden, wees nabij,
steek Gij ons dorre hart in brand
al zijn wij traag door onverstand.

Wanneer ons dan de avond wenkt,
de schaduw van ons leven lengt,
wees onze laatste reisgenoot,
een metgezel in alle nood.

LvdK 75: 1, 2, 3

U kennen, uit en tot U leven,
Verborgene die bij ons zijt,
zolang ons 't aanzijn is gegeven,
de aarde en de aardse tijd,-
o Christus, die voor ons begin
en einde zijt, der wereld zin!

Gij zijt het brood van God gegeven,
de spijs van de eeuwigheid;
Gij zijt genoeg om van te leven
voor iedereen en voor altijd.
Gij voedt ons nog, o hemels brood,
met leven midden in de dood.

O Christus, ons van God gegeven,
Gij tot in alle eeuwigheid
de weg, de waarheid en het leven,
Gij zijt de zin van alle tijd.
Vervul van dit geheimenis
uw kerk die in de wereld is.

LvdK 411: 1, 6

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik van duitsen bloed,
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood.
Een prinse van Oranje
ben ik vrij onverveerd,
den koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij, o God, mijn Heer!
Op U zo wil ik bouwen,
verlaat mij nimmermeer!
Dat ik toch vroom mag blijven,
uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.